

holdene mod hinanden, at det er en god Kurs, der er naaet, en Kurs, der mindst kan sidestilles med den, der naaedes i 1925.

Det ærede Medlem rettede et bestemt Spørgsmaal til mig, som jeg skal besvare. Han spurgte, hvorvidt der vilde blive fri Konkurrence med Tilbud fra alle de Konsortier, som af Finansministeriet anses for at være overtagelsesdygtige. Jeg kan besvare dette Spørgsmaal med et Ja; det vil finde Sted. Saaledes som Forholdene nu ligger, vil en fri Konkurrence absolut være den rette Vej at gaa. Men det ærede Medlem er jo som tidligere Finansminister bekendt med, at man i Finansministeriet undersøger disse Konsortiers Forhold, og at man har en Fortegnelse over de Konsortier, som man mener det vilde være heldigt at indlade sig med, og som man mener vil være fuldt i Stand til at magte Laanet. Den Begrænsning vil der jo altid være. Men der er et saa stort Antal af større Banker og Finansforetagender, som Finansministeriet ikke tvivler om fuldt ud vil kunne indestaa for deres Forpligtelser, at Konkurrencen faktisk bliver fri.

Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) var inde paa Spørgsmaalet om Kreditindskrænkningen. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette ved denne Lejlighed. Jeg vil kun sige, at fra Regeringens Side har vi ogsaa den Opfattelse, at det vilde være heldigt, at der blev løsnet noget derpaa, og efter de Udtalelser, der foreligger fra Nationalbanken, er denne jo af samme Opfattelse. Imidlertid maa det aldrig glemmes, at Nationalbanken nu har det fulde Ansvar for Opretholdelsen af Kronekursen, og den Side af Sagen maa selvfølgelig ogsaa gaa ind i Nationalbankens Overvejelser.

Bramsnæs: Jeg skal ikke fortsætte Diskussionen om Laanebetingelserne, men blot sige, at det er min sikre Overbevisning, at det er en udmærket Forretning for Nationalbanken, der her er Tale om. Hvorvidt de andre Banker er med eller ej, er vel et Spørgsmaal, der ikke er saa let at afgøre. At de ikke officielt er med, er en Sag for sig, men om de ikke har nogen Interesse i, at disse Fortjenester bliver indvundet, er vel nok vanskeligt at give noget absolut Svar paa. Det forekommer mig i hvert Fald, at naar man pludselig ser Bankaktier stige, saa er det, hvis man ikke er i Stand til at give en anden Grund derfor, nærliggende at mene, at der er lidt Forbindelse i den Henseende. Men jeg skal, som sagt, ikke fortsætte

Diskussionen herom, og jeg skal erklære mig tilfreds med den Udtalelse, der er fremsat om, at der vil blive fuld Konkurrence om det fremtidige nye Statslaan, som skal optages i Udlandet.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Formuebeskatningen og Tilbagebetalingen af Statsgælden maa jeg derimod erklære mig ganske uenig saavel med den højtærede Finansminister som med den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti. Hvis man spurgte Erhvervslivets Folk, om de mente, at Erhvervslivets Vanskeligheder vilde være ovre ved den Lettelse, de vilde faa, naar man nedsatte Formueskatten, vilde man vistnok faa et enstemmigt Nej. Den Tanke, at man ved Hjælp af en Nedsættelse af Formueskatten skal komme det danske Erhvervsliv til Hjælp, kan man ikke faa ret mange udenfor de to konservative Partier i Rigsdagen til at forstaa.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Jeg skal ansætte et nyt Møde til Kl. 2¹² med følgende Dagsorden:

Eventuelt: Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Udstedelse af Statsgældsbeviser til Indfrielse af de ifølge Lov Nr. 217 af 25. Juli 1925 udstedte 5 pCt. Statsgældsbeviser til Beløb 30 Millioner Kroner.

Mødet hævet Kl. 2¹¹.

9de Møde.

Fredag den 28. Oktober Kl. 2¹².

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Udstedelse af Statsgældsbeviser til Indfrielse af de ifølge Lov Nr. 217 af 25. Juli 1925 udstedte 5 pCt. Statsgældsbeviser til Beløb 30 Millioner Kroner.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 86).